

21.32x19.45	1/3	1	עמוד	כותרת - ידיעות אחרונות	18/07/2018	64418621-2
יטודי - ניצני אשכולמועצה איזורית אשכולקיבוץ גבולו - 25380						

באנו
לחזק

צילום: חיים הורנשטיין

המשפחות החדשות על
הדשא בקיבוץ גבולות
| צילום: חיים הורנשטיין

התשובה לטרור

בזמן שהמתיחות בדרום מגיעה לשיא, יש מי שהחליטו לעבור דווקא עכשיו לגור במועצה האזורית אשכול: בקיבוץ גבולות הניחו אתמול את אבן הפינה לשכונה חדשה שתקלוט 8 משפחות • "מבחינתנו זה המעשה הציוני" • מתן צורי, עמ' 2

26.96x23.29	1/2	2	עמוד	כותרת - ידיעות אחרונות	18/07/2018	64415594-8
יטודי - ניצני אשכולמועצה איזורית אשכולקיבוץ גבולו - 25380						

לשמור הגבול

הם מריחים את השדות הבודעים, שומעים את אזעקות הצבע האדום ורואים את מטחי הרקטות • אבל הם החליטו: כאן אנחנו נגור • "זה המעשה הציוני", מסבירות שמונה המשפחות שהניחו את אבן הפינה לשכונה החדשה בקיבוץ גבולות במועצה האזורית אשכול • לא נותנים למרור לנצח

מימין אלדד ברעם; אורנה ומור עשור עם ילדיהם שחר, נוגה והראל; אלכס ומרינה גדאייב עם ילדיהם טל, מישל ומקס; (מאחורה) עומר לוי ומיכל צביאלי עם ילדיהם ינון ויובל; בן ואלונה בקנין עם ילדיהם תומי ויוני צילום: חיים הורנשטיין

מין שהשכנים שלנו ברצועת עזה לא יקבעו לנו איפה לגור, ואיך לנהל את החיים שלנו. אנחנו לוקחים בחשבון את האפשרות שיהיו אירועים ביטחוניים, אבל אנחנו נדע להתמודד איתם."

מבחינת משפחת ברעם, המעבר לקיבוץ הוא שדרוג באיכות החיים. "היום אני עובד בראשון-לציון, ולפי החישוב שלי זה בסך הכל מוסיף לי חצי שעה של נסיעה לעבודה", מסביר אלדד. "אנחנו גם גרים כיום בבניין גבוה, והילדים מאוד מצפים למעבר לבית בקיבוץ. אמנם זה רחוק ממרכז הארץ, אבל זה גם הקסם של המקום – ויש פה חיי קהילה מדהימים, וחינוך טוב לילדים. זה מה שעמד לנגד עינינו."

ההתרגשות מהקיבוץ ניכרת גם בקרב בני משפחת גדאייב – מרינה ואלכס, וילדיהם מקס (12), טל (10) והתאומים אופיר ומישל (6) – שגרו באשקלון, אבל לאחרונה עברו להתגורר בשכירות בגבולות, עד שתושלם הכנייה של ביתם החדש. "חיי פשנו חיי קהילה איכותיים, ומצאנו את קיבוץ גבולות", מספרת

בחירתן של שמונה המשפחות הללו להעתיק את מגוריהן לאזור ולהיכנס לביתן החדש בתוך כשנה מהיום, דווקא בימים אלו, אינה מובנת מאליה.

"העניין הביטחוני לא היה שיקול עבורנו", מסביר אלדד ברעם, שמתגורר היום באשדוד עם אשתו מעיין ושני ילדיהם תמיר (5) וגיא (2), אבל מחכה כבר לרגע שבו המשפחה תעבור לקיבוץ. "אני מא"

אלדד ברעם:
"השכנים שלנו ברצועת עזה לא יקבעו לנו איפה לגור, ואיך לנהל את החיים שלנו. אם יהיו אירועים ביטחוניים, נדע להתמודד איתם"

מתן צורי

התמונה הגדולה המופיעה בעמודים אלו, של תשעה מבוגרים ותשעה ילדים שיושבים בנחת על הדשא של הקיבוץ שעתיד להיות ביתם – זוהי תמונת הניצחון של קיבוץ גבולות במאבק המסלים לאחרונה מול איומי האש והירי מועזה, ואולי תמונת הניצחון של ישראל כולה.

דווקא על רקע המתיחות בדרום, בתוך אחת מהתקופות הקשות יותר שידעו יישובי עוטף עזה, ערכו אתמול בקיבוץ גבולות טקס הנחת אבן פינה לשכונה חדשה, שעתידה לקלוט שמונה משפחות חדשות שיתקבלו כחברות בקיבוץ. קיבוץ גבולות אמנם איננו מוגדר כחלק מיישובי עוטף עזה באופן רשמי, אך מרכזייהם של התושבים בו הוא סביב רצועת עזה – ובית הספר של הילדים, למשל, נמצא קילומטרים ספורים מגבול הרצועה. ולכן,

17.05x6.91	2/2	עמוד 3	ידיעות אחרונות - כותרת	18/07/2018	64415593-7
יסודי - ניצני אשכולמועצה איזורית אשכולקיבוץ גבולו - 25380					

תיע אותי, ואני אופטימית שבקרוב זה יהיה מאחורינו. הילדים שלי לומדים בבית-הספר 'ניצני אשכול' של המועצה האזורית אשכול, והם חשופים לכל האירועים הללו, אבל אצלנו בבית זה לא השיח המרכזי."

בקיבוץ מודעים לכך שלמרות הרוח הציונית והאופטימית, ההחלטה לעבור בשעה זו אינה פשוטה. "חשבנו שזה יהיה קשה לשווק את השכונה החדשה הזו", מסביר נמרוד הבר, מנכ"ל חברת "כרום" שמפתחת ובונה את השכונה בגבולות, וכן שכונות נוספות בעוטף עזה. "אבל ידענו להכין את זה, ביחד עם הקיבוץ, ולהציג את זה בצורה נכונה תוך הבנה של הצרכים של התושבים – ולכן אני משוכנע שהקליטה תימשך. יש הרבה מאוד יתרונות לחיי קהילה טובים, ובכלל, למשפחות צעירות הדבר הכי חשוב זה חינוך טוב לילדים. הנושא הביטחוני עולה מפעם לפעם, אבל הקיבוץ כל כך יפה שאנשים מחליטים בכל זאת לבוא לבנות כאן את ביתם."

מרינה. "אני אשת קבע בחיל האוויר, ואני רואה במעבר הזה לקיבוץ מעשה ציוני".

גם מרינה גראייב לא נרתעה מההסלמה הנוכחית בדרום. "היו לנו הרבה מאוד שיקולים, אבל השיקול הביטחוני אף פעם לא היה אחד מהם", היא אומרת. "נכון, אני רואה את הש"ר ריפות, וזה מאוד מבאס ומאוד לא נעים – אבל זה לא מה שיר"

מרינה גראייב:
"נכון, אני רואה את השריפות,
וזה מאוד מבאס ומאוד לא נעים –
אבל זה לא מה שירתיע אותי,
ואני אופטימית שבקרוב זה
יהיה מאחורינו"